

Проклетата тазъ сждба богатиятъ псува,
 Що неможе със пари сънъ да се купува,
 Па да има той цѣна,
 Както дреха и храна.
 Единъ день поканва той кърпача съсѣденъ:
 — „Приятелю драги мой, ти си човѣкъ бѣденъ,
 Кажи: що печелишъ ти въ една година?“
 — „Въвъ цѣла година има дни стотина,
 — Изсмѣ се кърпачътъ, — кой ще ги събира
 Смѣтка да намира?
 Всѣки день отдѣлно гледамъ азъ що носи,
 Гладни да не ходимъ и дѣцата Соси!“
 — „А колко печелишъ ти на единъ день?“
 — „И много, и малко, но то стига менъ,
 Алъ ми бъркатъ много празниците тия;
 Попътъ все измисля нѣкой новъ светия.“
 Изсмѣ се болѣрътъ на тозъ простъ отвѣтъ
 И даде кърпачу лева сто по петъ.
 — „Левчетата тия вземи петъстотини
 Добрѣ да ги пазишъ за много години.“

Кърпачътъ паритъ на свѣта владѣе,
 Помисли горкиятъ и ще подлудѣе.

Върна се въвъ кѣщи, зарови паритъ,
 Но и сътѣхъ веднага — радостта съ пѣснитъ!

Нѣма вече пѣсни, гласътъ му се схвана,
 Съеътъ се изгуби и да спи прѣстана:
 Грижи го налитагъ, съмнѣния празни,
 Дни и нощи ставатъ мѣчни и омразни;
 Ако котка шавне или мишка гризне,
 Кърпачътъ се стрѣсне и веднага рипне;

Сърдце му се свива,
 Парата отива!
 Тая мѣка, тазъ углаха
 Не изтърпѣ сиромаша;
 И паритъ изкопава,
 На болѣра ги прѣдава:

— „Пѣснитъ, съня ми, моля повърнете;
 Вашитъ грошове, ето ги, вземете!“

Н. Лазаровъ.

Сиракъ Каменъ.

Картина отъ г-жа
 Елизавета Бъемъ.

Каменъ постѣпи въ училище, ала е сиракъ, безъ татко, безъ майка, та нѣма кой да му купи книжка, тетрадка, плоча. Плаче, горкиятъ, когато не може да си научи урока: тежко му е като вижда, че застава назадъ отъ другаритъ си.

Другарчетата обичатъ всички Камена, ала най-много го обича роднинчето му Любенъ. Веднажъ Любенъ рече на другарчетата си: „Ей, приятели, хайде да съберемъ

по рупче — да купимъ читанка на Каменча: той е сираче, нѣма кой да му купи.“

И Любенъ обиколи съ шапката си всичкитъ си другарчета въ училището; мнозина пуснаха по рупче, та се събраха около единъ левъ. Купиха му сетнѣ книжка, плоча и писалка, и стана Каменъ добъръ и прилеженъ ученикъ. Ей го — тукъ, кждѣ е събралъ дѣцата отъ съседитъ и имъ чете весели приказки.